

(D'après photo Yvon.)

Château de Chenonceaux.

1981 - 82

I efteråret gik luftspejlingen Holmstrup planteskole endeligt i opløsning. Hele den komplicerede forhandlingssituation mellem Stærmose Lilleskole, støtteforeningen, ejendommens ejer Poul Jørgensen, der var økonomisk hårdt trængt, to ejendomsspekulanter, der desværre var nået at komme ind i billedet før os og som vi ikke kunne få ud igen, lejerne i en del af ejendommen, som helst ville blive boende, Odense Kommune, som først ikke forlangte lokalplan, men senere alligevel gjorde det, landbrugsministeriet, der skulle give tilladelse til udskillelse af ejendommens landbrugsjord, undervisningsministeriet, hvor vi skulle sikre os tilladelser og økonomisk rygdækning, og sparekassen, der skulle klare resten af økonomien for os, hele dette spil blev væltet overende af en mand med en stor pose penge, der kom ind i billedet out of nowhere. Alle fik deres, undtagen vi, og Holmstrup Planteskole blev til Lindbu-skolen i stedet for til lilleskole. Hvis vi bare havde haft en pose med et par millioner i, ja så havde det hele været meget nemmere.

Vi var nu virkelig udé i den kolde sne, og med den uundgåelige ekspeditionstid for ministeriel godkendelse osv. kunne vi ikke vente ret meget længere. Efter en vinter i vildrede var vi parat til en ny omgang med Viggo Larsen. Heldigvis var han også parat til en omgang med os; i februar sendte han en følger ud, og d. 21/4, på første forhandlingsmøde, blev der opnået principiel enighed om Stærmose Lilleskoles køb af de lejede skolebygninger. Udramatisk, uproblematisk, nemt og ligetil. Pris ca. 600.000 kr, hvoraf det meste kontant. Næsten samme resultat, som den gamle bestyrelse mente at have opnået i sommeren 1978, men nu skrev Viggo Larsen altså under, til forskel fra dengang. 4 års spillfægteri, tovtrækkeri, slagsmål og ørkenvandring, til ære for Viggo Larsen.

Nå, vi var i den grad i øvelse med forhandlinger og papirarbejde, at sagen forløb glat, uden problemer og hurtigt. Alle, der skulle yde lån, gjorde det uden vrøvl. Forældrene betalte ekstraordinære skolepenge uden vrøvl og kautionerede for lån uden vrøvl. Ministeriet gav os sin tilladelse og tilskud uden vrøvl. Bestyrelsen og forhandlingsudvalget befandt sig i en tilstand af konstant eufori; efter at alting så længe var mislykkedes, var det nu også en rar fornemmelse pludselig at være trukket ud til gevinst. Ved skoleårets afslutning var det klart, at sagen var gået i orden og at Stærmosse Lilleskole kunne overtage sine egne bygninger d. 1/2 1983.